

ศรีประภา เหล่าโชคชัยกุล: การพัฒนาตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุ. (THE DEVELOPMENT OF WELL-BEING INDICATORS FOR LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS: A MULTI-GROUP STRUCTURAL EQUATION ANALYSIS) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง, 155 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างกลุ่มนักเรียนในภูมิภาคที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 932 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความอยู่ดีมีสุขของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติภาคบรรยาย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกลุ่มพหุด้วยโปรแกรมลิสเรล

ผลการวิจัยพบว่า

1) ตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะภายในบุคคลและองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล องค์ประกอบด้านคุณลักษณะภายในบุคคล มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 9 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความอิสระเป็นตัวของตัวเอง การควบคุมอารมณ์ความรู้สึก ความสามารถในการปรับตัว การรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การรับรู้เป้าหมายในชีวิต ความอยากรู้อยากเห็น ความมุ่งมั่นตั้งใจ และความเชี่ยวชาญในการทำงาน องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และการเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น

2) โมเดลตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า $\chi^2 = 52.972$, $df = 42$, $p = .119$, $GFI = .991$, $AGFI = .981$ และ $RMSEA = .0168$

3) โมเดลตัวบ่งชี้ความอยู่ดีมีสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีความไม่แปรเปลี่ยนของรูปแบบโมเดล และค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวบ่งชี้ระหว่างกลุ่มนักเรียนในภูมิภาคที่แตกต่างกัน แต่จะมีความแปรเปลี่ยนของค่าน้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะภายในบุคคล และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

5183392127: MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH

KEYWORDS: WELL-BEING INDICATORS / LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS /

MULTI-GROUP STRUCTURAL EQUATION ANALYSIS

SRIPRAPA LAOCHOKECHAIKUL: THE DEVELOPMENT OF WELL- BEING INDICATORS FOR LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS: A MULTI-GROUP STRUCTURAL EQUATION ANALYSIS. THESIS ADVISOR: ASST.PROF.NUTTAPORN LAWTHONG, Ph. D., 155 pp.

The purposes of this research were 1) to develop well-being indicators of lower secondary school students 2) to investigate the correspondence of indicators of lower secondary school students model 3) to test the invariance of the model of well-being indicators of lower secondary school students across those four geographical regions. The participants of this research were 932 lower secondary school students. The research instruments were student's well-being questionnaires. The collected data were analyzed through descriptive statistics, second order confirmatory analysis, and multi-group structural equation analysis.

The research finding were:

1. Well-being indicators of lower secondary school students consisted of two factors, namely intra-personal and inter-personal. The intra-personal factor consisted of 9 indicators: autonomy, emotional regulation, resilience, self-efficacy, self-esteem, spirituality, curiosity, engagement and mastery orientation. The inter-personal factor consisted of 4 indicators: communicative efficacy, acceptance, empathy and connectedness.

2. The model of well-being indicators for lower secondary school students found that the model fit the empirical data. ($\chi^2 = 52.972$, $df = 42$, $p = .119$, $GFI = .991$, $AGFI = .981$ and $RMSEA = .0168$)

3. The models of well-being indicators for lower secondary school students indicated invariance of model form and the factor loading of each indicator across those four geographical regions, but the models indicated variance of the factor loading of intra-personal and inter-personal factors.